

Revelația lui Isus Hristos - Numărul doisprezece

Două probe

Jeff Pippenger

2023-11-07

Analizăm capitolele unsprezece până la treisprezece din Apocalipsă, unde găsim toți antagoniștii în bătălia finală a timpului de probă a mării controversate, care are loc pe câmpul de luptă al primului cer. Antagoniștii sunt, pe de o parte, cei o sută patruzeci și patru de mii și marea mulțime care iese din Babilon, ca o forță secundară, iar pe de altă parte Națiunile Unite, Biserica Catolică, Statele Unite și Satan însuși. Cei o sută patruzeci și patru de mii și marea mulțime sunt oștirea lui Dumnezeu, reprezentând solia îngerului al treilea, iar ambele părți ale conflictului sunt, de asemenea, confruntate cu oștirea judecății lui Dumnezeu, reprezentată nu de îngerul al treilea, ci de al treilea vai.

Pentru a identifica anumite caracteristici care au contribuit la uciderea coarnelor republican și protestant în 2020, urmărim să identificăm caracteristici profetice care au loc în lupta omenirii în primul cer, de la legea duminicală până când Mihail se va ridica. În acea istorie întreaga lume este constrânsă să facă o icoană a fiarei. Acea istorie este o repetare a istoriei Statelor Unite de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care vine în curând, care desparte acele două istorii paralele. Ca istorii paralele, amândouă reprezintă o mărturie pentru cealaltă istorie. Ceea ce are loc într-una dintre acele istorii se va întâmpla, de asemenea, în cealaltă istorie. Cea de-a doua istorie este în centrul capitolelor doisprezece și treisprezece din Apocalipsa, iar noi intenționăm să înțelegem al doilea martor, pentru a arunca lumină profetică asupra primei istorii, care acum este aproape încheiată.

Cele trei puteri care conduc lumea spre Armagedon sunt reprezentate în capitolele doisprezece și treisprezece. Puterea balaurului este menționată mai întâi.

Și s-a arătat în cer un alt semn: iată, un mare balaur roșu, având șapte capete și zece coarne, și șapte coroane pe capetele sale. Iar coada lui a târât a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ; și balaurul stătea înaintea femeii care era gata să nască, ca să-i devoreze pruncul de îndată ce se va naște. Apocalipsa 12:3, 4.

Sora White ne informează că balaurul din acest capitol este Satana, dar, într-un sens secundar, este Roma păgână. Atât Satana, cât și Roma păgână, tipifică Națiunile Unite. Cele zece coarne ale fiarei reprezintă confederația nelegiuită a celor zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece. Acei zece împărați sunt reprezentați în Apocalipsa șaptesprezece și acolo sunt identificați ca a șaptea împărăție a profeției biblice. Fiara este reprezentată ca având șapte capete cu șapte coroane, ceea ce o marchează drept a șaptea împărăție a profeției biblice. În Daniel doi, ei sunt reprezentați ca Grecia spirituală, și ei sunt, de asemenea, Ahab în mărturia de pe Muntele Carmel, iar ei sunt cei zece dușmani din Psalmul optzeci și trei.

A doua putere pământească a vrăjmașului, menționată în capitolele doisprezece și treisprezece din Apocalipsă, este fiara care iese din mare, pe care Sora White o identifică în mod direct ca fiind catolicismul.

Și am stat pe nisipul mării și am văzut o fiară ridicându-se din mare, având șapte capete și zece coarne, și pe coarnele ei zece coroane, iar pe capetele ei un nume de hulă. Și fiara pe care am văzut-o era asemenea unui leopard, picioarele ei erau ca ale unui urs, iar gura ei era ca gura unui leu; și balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o mare autoritate. Și am văzut unul dintre capetele ei ca și cum ar fi fost rănit de moarte; și rana lui de moarte a fost vindecată; și tot pământul s-a minunat după fiară. Apocalipsa 13:1-3.

În versetul întâi, Ioan stătea pe țărmul mării și vede o fiară ridicându-se din mare, iar apoi vede o fiară ridicându-se din pământ. Sora White identifică drept 1798 timpul în care Ioan a văzut cele două fiare, căci acela a fost anul în care papalitatea a fost „jefuită de puterea ei”, primind astfel o rană de moarte care, în cele din urmă, avea să fie vindecată.

La vremea când papalitatea, văduvită de tăria ei, a fost silită să înceteze prigoana, Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se, pentru a-i face ecou glasului balaurului și a duce mai departe aceeași lucrare crudă și blasfemiatoare. Această putere, ultima care urmează să poarte război împotriva bisericii și a Legii lui Dumnezeu, este reprezentată de o fiară cu coarne asemănătoare cu ale unui miel. Fiarele care au precedat-o se ridicaseră din mare; dar aceasta s-a ridicat din pământ, reprezentând ascensiunea pașnică a națiunii pe care o simboliza — Statele Unite. Signs of the Times, 8 februarie 1910.

Ioan privește înapoi în istorie când vede fiara din mare, care reprezintă papalitatea. Privind înainte în istorie, el vede fiara din pământ, care reprezintă Statele Unite. De aceea fiara din mare este înfățișată profetic așa cum este. Privind înapoi de la 1798, Ioan vede mai întâi "șapte capete și zece coarne", marcând momentul din istorie când trei dintre coarne au fost smulse din rădăcină pentru a face loc cornului semeț al papalității, care rostea cuvinte mari.

Atunci am dorit să cunosc adevărul despre fiara a patra, care se deosebea de toate celelalte, nespun de înfricoșătoare, ai cărei dinți erau de fier și ale cărei gheare erau de aramă; care devora, sfărâma și călca în picioare rămășița cu picioarele ei; și despre cele zece coarne care erau în capul ei, și despre celălalt care s-a ridicat și înaintea căruia au căzut trei; chiar despre cornul acela care avea ochi și o gură ce rostea vorbe foarte mari, al cărui chip era mai semeț decât al celorlalte. Daniel 7:19, 20.

Înainte ca acele trei coarne ale Herulilor, Ostrogoților și Vandalilor să fi fost înlăturate, Roma păgână era reprezentată de "zece coroane". Acele zece coroane reprezintă Roma păgână. Apoi Ioan identifică leopardul Greciei, apoi ursul Medo-Persiei și apoi leul Babilonului.

Cel dintâi era ca un leu și avea aripi de vultur; am privit până când i-au fost smulse aripile, și a fost ridicat de pe pământ și a fost făcut să stea în picioare ca un om, și i s-a dat o inimă de om. Și iată o altă fiară, a doua, asemenea unui urs; s-a ridicat pe o parte și avea trei coaste în gura ei, între dinții ei; și i s-a zis astfel: Ridică-te, devorează multă carne. După aceasta am privit, și iată o altă fiară, asemenea unui leopard, care avea pe spatele ei patru aripi de pasăre; fiara avea

de asemenea patru capete; și i s-a dat stăpânire. Daniel 7:4-6.

Nu există niciun element al catolicismului care să fie creștin, iar fiara mării reprezintă combinația tuturor regatelor păgâne anterioare din profeția biblică. Fiara mării este reprezentată în ordine istorică inversă, căci Ioan privește înapoi în istorie. Mai întâi a văzut puterea care a fost instaurată când cele trei coarne au fost înlăturate - papalitatea. Apoi a văzut zece coarne cu zece coroane - Roma păgână. Apoi a văzut leopardul - Grecia. Apoi a văzut ursul - Medo-Persia. Apoi a văzut leul - Babilon. Descrierea fiarei mării constă din elemente ale fiecăruia dintre regatele păgâne anterioare, iar această descriere stabilește că papalitatea este un conglomerat al tuturor formelor de păgânism care au existat în istoria biblică. Nu există niciun element al catolicismului care să fie creștin. Orice ar putea părea creștin în catolicism este o contrafacere.

Pe Muntele Carmel, când Ilie a purtat luptă cu profeții Izabelei și cu soțul ei apostat, Izabela era înapoi acasă, în Samaria. Desfrânata din Tir este dată uitării de-a lungul istoriei fiarei pământului cu două coarne. Izabela este mereu tănuțită, iar în Apocalipsa, capitolele doisprezece și treisprezece, lumea se minunează după ea, dar ea nu este înfățișată ca o minunăție după care să se minuneze în ceruri, așa cum sunt Națiunile Unite, Statele Unite și Satana. Ea este înapoi în centrul ei de comandă din Samaria – cetatea Romei.

Istoria fiarei pământului este cadrul în care este identificat testul chipului fiarei pentru întreaga lume. Acel test are loc în timpul războiului din primul cer. Aceasta dorim să analizăm în acest moment. Voi înlocui cuvântul «el» cu «Statele Unite» în versetele pe care urmează să le analizăm.

Și am văzut o altă fiară ieșind din pământ; și Statele Unite aveau două coarne ca ale unui miel, și Statele Unite vorbeau ca un balaur. Și Statele Unite exercită toată puterea celei dintâi fiare în fața ei și fac ca pământul și pe cei ce locuiesc în el să se închine primei fiare, a cărei rană de moarte a fost vindecată. Și Statele Unite fac mari minuni, încât fac să coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor, și îi înșală pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor minuni pe care Statele Unite aveau putere să le facă înaintea fiarei; spunându-le celor ce locuiesc pe pământ să facă un chip fiarei, care avusese rana de sabie și a trăit. Și [Statele Unite] aveau putere să dea viață chipului fiarei, pentru ca chipul fiarei atât să vorbească, cât și să facă ca toți câți nu se vor închina chipului fiarei să fie uciși. Și Statele Unite îi fac pe toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn în mâna lor dreaptă sau pe frunțile lor: și ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât cel care are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Apocalipsa 13:11-17.

În capitolul treisprezece din Apocalipsă, balaurul Romei păgâne a dat papalității trei lucruri, așezând-o pe tronul pământului.

Și fiara pe care am văzut-o era asemenea unui leopard, picioarele ei erau ca ale unui urs, și gura ei ca a unui leu: și balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare. Apocalipsa 13:2.

Cei zece regi care reprezintă Roma păgână (dintre care Franța este regele de frunte, reprezentat de Ahab) au dat papalității trei lucruri: putere, scaun și autoritate. Când împăratul Constantin a mutat capitala din cetatea Romei, în Apus, spre Răsărit, și a făcut din Constantinopol noua capitală a

Imperiului Roman, în anul 330, Roma păgână a dat atunci Bisericii Romei „scaunul” ei.

Când Clovis, regele francilor (Franța), s-a convertit la catolicism și a început să poarte război împotriva puterilor care se împotriviseră ascensiunii papalității la tronul pământului, în anul 496, Roma păgână i-a dat atunci papalității „puterea” ei.

În anul 533, Iustinian a emis un decret prin care a desemnat Biserica Romei atât drept cap al tuturor Bisericilor, cât și drept îndreptătorul ereticilor. În acel moment, autoritatea Romei păgâne fusese conferită Papatului.

În versetul doisprezece, «[Statele Unite] exercită toată puterea celei dintâi fiare înaintea ei». Puterea pe care a exercitat-o papalitatea este reprezentată de Clovis, care și-a închinat puterea militară și economică papalității. De aceea catolicismul îl numește pe Clovis «întâiul-născut al Bisericii Catolice», iar pe Franța «fiica cea mai mare a Bisericii Catolice». Statele Unite vor face aceeași muncă murdară pentru papalitate pe care a început-o Clovis în anul 496.

Puterea Statelor Unite va fi întrebuințată pentru a face "pământul și pe cei ce locuiesc pe el să se închine celei dintâi fiare, a cărei rană de moarte fusese vindecată." Statele Unite își vor întrebuința puterea militară și economică pentru a face ca întreaga lume să accepte duminica drept zi de odihnă. Desfrânata Tirului va săvârși mai întâi desfrânare cu fiara care se ridică din pământ la iminenta lege duminicală, iar apoi va ieși și va săvârși desfrânare cu toți ceilalți regi ai pământului.

În versetul treisprezece, „[Statele Unite] face mari minuni, astfel încât face să coboare foc din cer pe pământ înaintea oamenilor.” Focul reprezintă un mesaj nesfânt. Limbile de foc din ziua Cincizecimii au reprezentat un mesaj sfânt, care a fost însoțit de capacitatea de a transmite acel mesaj întregii lumi. Focul pe care Statele Unite îl fac să coboare din cer va afecta, de asemenea, fiecare națiune și fiecare limbă.

În versetul paisprezece, Statele Unite îi amăgesc pe „cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor minuni pe care [Statele Unite] aveau putere să le facă înaintea fiarei; zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și a trăit.” Înșelăciunea prin care Statele Unite amăgesc lumea este reprezentată de focul care s-a coborât din cer în versetul anterior. Focul din cer produce minuni care sunt folosite de Statele Unite pentru a porunci lumii să întemeieze un guvern mondial unic, constând în unirea dintre biserică și stat, cu biserica deținând controlul asupra acestei relații.

Aceasta este ceea ce a reprezentat relația dintre Ahab și Izabela când Ilie a fost ridicat. Bătălia lui Ilie de la Muntele Carmel a fost împlinită la începutul Statelor Unite, în timpul mișcării primului înger din 1840 până în 1844, pentru a distinge profetul adevărat al protestantismului de toți profeții falși ai protestantismului.

Se împlinește din nou la sfârșitul Statelor Unite, în timpul testului formării chipului fiarei, care a început la 11 septembrie 2001 și se încheie odată cu legea duminicală iminentă.

Împlinirea desăvârșită a lui Ilie are loc înainte de ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, care constă în cele șapte plăgi de pe urmă. Prin urmare, Muntele Carmel, Ilie, Ahab și Izabela sunt

reprezentați în lucrarea Statelor Unite de a constrânge planeta Pământ să accepte guvernul mondial unic al Organizației Națiunilor Unite, care este condus de Biserica Catolică. Statele Unite înfăptuiesc acest act prin forța lor militară, puterea lor economică și comunicările corupte, hipnotice, pe care le dirijează și le controlează, reprezentate de ceea ce se numește „autostrada informației” a rețelei mondiale.

În versetul cincisprezece, ni se spune că „[Statele Unite] avea putere să dea viață chipului fiarei, pentru ca chipul fiarei să și vorbească și să facă ca toți câți nu se vor închina chipului fiarei să fie uciși.” Amenințarea cu moartea prin forța militară a Statelor Unite, reprezentând pe atunci regele de frunte al Națiunilor Unite, conferă guvernului unic mondial al Națiunilor Unite puterea de a vorbi. Actul vorbirii se exercită printr-o autoritate legislativă și judiciară. Ramura legislativă a Națiunilor Unite se află la New York, iar ramura judiciară a Națiunilor Unite se află la Haga, Țările de Jos. Haga reprezintă Lumea Veche, iar New York Lumea Nouă. Atât Statele Unite, cât și Țările de Jos au un trecut în care s-au remarcat ca apărători de frunte ai libertății și ai slobozeniei, dar amândouă își încheie istoria respectivă, vorbind ca un balaur.

Pe măsură ce Sabatul a devenit punctul deosebit al controverselor în întreaga creștinătate, iar autoritățile religioase și laice s-au unit pentru a impune respectarea duminicii, refuzul stăruitor al unei minorități mici de a se supune cererii populare va face din ei obiectul detestării universale. ... iar în cele din urmă va fi emis un decret împotriva celor care sfințesc Sabatul poruncii a patra, denunțându-i ca fiind vrednici de cea mai aspră pedeapsă și acordând poporului libertatea, după un anumit timp, de a-i ucide. Romanismul în Lumea Veche și protestantismul apostat în Lumea Nouă vor proceda în mod asemănător față de cei care cinstesc toate preceptele divine.

"Poporul lui Dumnezeu va fi atunci cufundat în acele scene de suferință și strâmtorare descrise de profet drept timpul strâmtorării lui Iacov." Marea controversă, 615, 616.

În versetele șaisprezece și șaptesprezece, după ce icoana fiarei a fost ridicată și i s-a dat putere să vorbească, „[Statele Unite] îi silește pe toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă sau pe frunțile lor: Și ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei.”

Formarea chipului fiarei este proba care premerge proba semnului fiarei. Dacă nu trecem de proba pe care o reprezintă formarea chipului fiarei, vom eșua la proba semnului fiarei. Sunt două probe diferite și sunt două tipuri diferite de probe.

Formarea imaginii fiarei, care a început la 11 septembrie 2001, este avertizarea profetică că închiderea timpului de probă este pe cale să aibă loc. Aceasta este solia lui Ilie, care arată că Muntele Carmel se profilează la orizontul apropiat și că poporul lui Dumnezeu trebuie să-și asigure untelemnul caracterului, untelemnul Duhului Sfânt și untelemnul soliei Strigătului de la miezul nopții înainte de a se face chemarea finală. Ei trebuie să se trezească, astfel încât, când Ilie îi va întreba: «Până când veți șovăi între două opinii?», să nu rămână fără răspuns; căci a rămâne atunci fără răspuns înseamnă a primi semnul fiarei. Testul imaginii fiarei reprezintă lucrarea de a înțelege solia care anunță închiderea judecății, așa cum solia milleriților a anunțat deschiderea judecății.

Testul semnului fiarei nu implică nicio alegere, căci nu conține niciun element al timpului de probă. Este un moment în timp, nu o perioadă de timp. Este o criză și, prin urmare, este o piatră de încercare care va identifica caracterul acelor israeliți care au fost convocați la Muntele Carmel de către Ahab, la momentul legii duminicale. Atunci ei vor demonstra caracterul pe care l-au dezvoltat în perioada anterioară, numită profetic testul icoanei fiarei.

De aceea (precum zice Duhul Sfânt: Astăzi, dacă veți auzi glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca la răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie: când părinții voștri M-au ispitit, M-au încercat și Mi-au văzut lucrările patruzeci de ani. De aceea M-am mâhnit de neamul acela și am zis: Pururea rătăcesc cu inima și n-au cunoscut căile Mele. Așa M-am jurat în mânia Mea: Nu vor intra în odihna Mea.) Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul dintre voi o inimă rea a necredinței, întru depărtare de la Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice «Astăzi», pentru ca niciunul dintre voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit neclintit începutul încrederii noastre; în timp ce se zice: «Astăzi, dacă veți auzi glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca la răzvrătire.» Evrei 3:7-15.